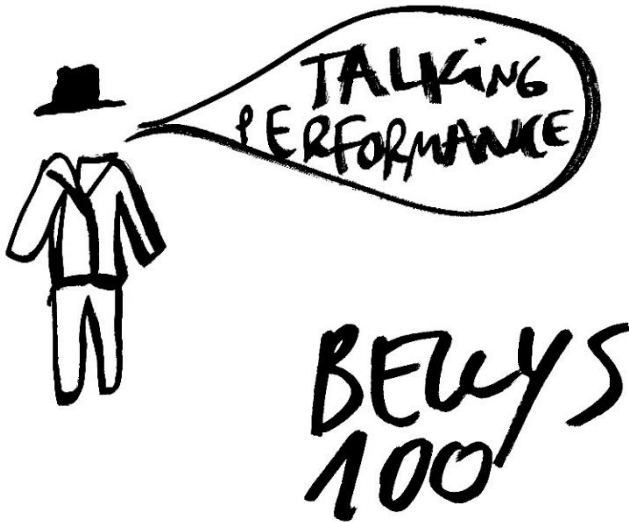


# TALKING PERFORMANCE. BEUYS 100.



Despre performance și performativitate cu  
Dan Perjovschi și Iris Ordean

Organizator:



Colaborator:



Sușținător:



Parteneri media:

Capital**Cultural**.



Sponsori:



StarAssembly

Copertă:

Dan Perjovschi, *Talking Performance. Beuys 100.*

Courtesy of the artist. All rights reserved.



# 100 DE ANI DE JOSEPH BEUYS

Anul acesta lumea artei îl sărbătorește pe artistul german **Joseph Beuys** (1921-1986), născut acum 100 de ani în orașul german Krefeld. Lăsând în urmă un număr impresionant și complex de lucrări, Beuys a fost și este în continuare considerat un celebru desenator, sculptor, profesor, politician și activist, precum și un artist ce a pus în scenă numeroase „acțiuni” și instalații. În mod incontestabil, opera sa artistică, socială și didactică a marcat arta postbelică, rămânând influentă până în contemporaneitate. Cu ocazia sărbătoririi centenarului, o serie de instituții culturale, colecții și inițiative independente din Germania și din străinătate și-au coordonat eforturile și au creat un program detaliat de expoziții, conferințe, discuții, turnee și spectacole, pentru a sărbători și a oferi oportunități de redescoperire al impactul enorm pe care Beuys l-a avut în peisajul sociocultural din a doua jumătate a secolului al XX-lea.

În afara Germaniei, Institutul Goethe joacă un rol esențial în difuzarea programului aniversar la nivel mondial, cu un program complex, care își propune să ofere o perspectivă prețioasă asupra intelectualității înalt-cosmopolite care caracterizează atât opera lui Beuys, cât și propria sa identitate personală. Un apărător înflăcărat al sintagmei *Jeder Mensch ist ein Künstler* [Fiecare om este un artist], Beuys a fost identificat ca o „figură care acționează, vorbește, se mișcă” universalistă, cosmopolită (Greenberger, 2021b), pasionat și angajat să reconstruiască societatea din temelii.

În România, Institutul Goethe propune o serie de evenimente ca parte din sărbătorile centenare, incluzând o performanță de o zi pe data de 12 mai, data exactă a nașterii lui Beuys. Evenimentul, denumit „Chalk Reality: Drawing Performance. O lecție cu creta pe tablă despre democrație și artă” a fost conceput de artistul român **Dan Perjovschi** (n. 1961). Despre acest eveniment, Perjovschi spune:

„Habar nu aveam cine e Beuys, deși vesta cu buzunare pe care o purtam mai toți la finalul anilor '80, la Oradea, era foarte populară printre tinerii artiști. Cu ea am rămas ... De-abia după ce-a căzut dictatura și, timid, în timp ce expuneam în afară și învățam din mers istoria artei contemporane care ne-a fost refuzată acasă, am dat de Beuys.

Nu de vestă, ci de artistul care o purta.

Și poate mai mult ca lucrările vizibile în toate muzeele și mai mult decât Flux-ismele și performanțele arhicunoscute, poate implicarea socială și (dacă pot spune) pedagogică a artistului m-a impresionat în mai mare măsură. M-a impresionat destul să țin și eu o lecție (de democrație, de libertate, de reziliență –că tot e la modă cuvântul) cu creta pe tablă. Acum, în 2021.”

A doua parte a acestui eveniment va avea loc la Sibiu în colaborare cu Centrul Cultural German și cu curatoarea Iris Ordean. Denumit „Talking Performance. O lecție despre Beuys, performanță și performativitate”, intervenția este concepută ca o conversație deschisă între artist și curator,

subliniind locul important pe care performanța l-a avut în viața lui Beuys, precum și în cariera sa artistică, iar mai apoi trecând la o discuție mai generală despre rolul pe care performanța l-a jucat în conturarea peisajului artistic mondial începând cu cea de-a doua jumătate a secolului XX. Creta și tabla sunt acum înlocuite cu text și imagini, contextualizând și deschizând piste de cercetare pentru publicul local sibian.

O întrebare extrem de importantă pe care *Talking Performance* o va aborda, este relația dintre Beuys și performativitate. Întreaga viață a lui Beuys poate fi văzută ca o performanță, mai ales că liniile dintre viață și operă, fapte și imaginație sunt adesea neclare. Un alt punct important al acestei intervenții va fi discutarea metodelor pedagogice ale lui Beuys din timpul în care artistul a predat la Academia de Artă de Stat din Düsseldorf și unde a inspirat sute de studenți cu prelegerile sale despre artă, știință, filosofie și activism socio-politic. Diagramele sale adnotate pe tabla de scris, pe care le-a încorporat la fiecare prelegere începând cu anii 1970, precum și „anti-tablourile” sale (de exemplu, performarea unor scene legate de moarte sau ale unor amintiri din copilăria sa), pe care le-a interpretat uneori în prelegeri, sunt dovezi importante ce ne transmit informații despre modul său de gândire, dar fiind totodată și dovezi ale imposibilității de a separa viața de gândire sau de performanță.

## JOSEPH BEUYS: PARCURS DE VIAȚĂ / PARCURS DE LUCRU

Despre viața lui Joseph Beuys, sunt multe de spus. Deși sursele biografice și auto-biografice sunt abundente, pentru multe dintre evenimentele vieții sale este foarte dificil să se ceară adevărul de imaginație. Într-adevăr, la fel ca predecesorul său Marcel Duchamp, Beuys a creat și promovat un mit personal, adesea populat cu fapte eroice și pe jumătate mistice care îi țin laolaltă întreaga carieră și prin care transpore întreaga sa creație.

Născut în Krefeld, în nord-vestul orașului Düsseldorf în anul 1921, Beuys își petrece prima parte a copilăriei în Cleves, un oraș de lângă granița cu Olanda. Acolo, a urmat Școala Gimnazială de Stat și manifestă un interes viu pentru istorie, mitologie și știință, dar și pentru desen și muzică. Se înrolează în război pentru armata germană și este staționat în Crimeea în 1942. În 1944, avionul în care se afla se prăbușește și Beuys este grav rănit; mai târziu a susținut că un grup de tătari i-a salvat viața, îngrijindu-l, punându-l pe o sanie și înfășurându-l în fetru și grăsime, pentru a-l menține la căldură. Deși ulterior contestat,<sup>1</sup> episodul din Crimeea a devenit un eveniment fundamental atât pentru Beuys ca persoană, cât și pentru Beuys

---

<sup>1</sup> Istoricul de artă Benjamin H. D. Buchloh l-a criticat în mod activ pe Beuys pentru tendințele sale biografice intenționat înșelătoare și auto-mitologice. El a respins povestea tătară a lui Beuys și i-a contestat credibilitatea, folosind o fotografie care ar fi fost făcută imediat după accident: „Cine ar putea sau ar putea poza pentru fotografiile după un accident de avion, când a fost grav rănit? Și cine a făcut fotografiile? Tătarii cu camera lor de grăsime și fetru?” (Buchloh, 1980).

artistul, care va folosi în mod continuu fetru și grăsime pentru a „încălzi” sculpturile sale.

Profund afectat de război, Beuys se înscrie la Academia de Artă de Stat din Düsseldorf, unde mai târziu va și predă. În această perioadă, munca sa artistică este indisolubil legată de simbolismul primitiv – pentru care va folosi „obiecte găsite” până la sfârșitul deceniului și apoi le va asocia cu „vitrine” din oțel și sticlă, în mijlocul anilor '60.

În 1964 scrie un text narativ *Lebenslauf / Werklauf* [Parcurs de viață / Parcurs de lucru], pe care îl actualizează de-a lungul anilor și îl reproduce în nenumărate interviuri; plin de fapte improbabile, uneori mistice, acest presupus Curriculum Vitae are o dimensiune performativă, pe lângă faptul că susține o estetică beuysiană. Evenimentele factuale din viața artistului lasă loc aluziilor, amintirilor, fanteziilor și conceptelor estetice și sociale, la fel ca tot ceea ce poartă semnătura „Beuys” – distincția adevărului de imaginație este practic o sarcină imposibilă.

## „CONCEPTUL EXPANDAT DE ARTĂ” AL LUI JOSEPH BEUYS

Anii postbelici au fost martorii unui Beuys rezilient, care se îndreaptă cu pași repezi către o înțelegere din ce în ce mai complexă a sculpturii (și a artei în general). Sculptura, modul său primar de exprimare, se eliberează de rigiditatea formei, pentru a deveni o experiență energetică, performativă, uneori șamanică. Beuys folosește fetru, unsori sau grăsimi din tot felul de

surse pentru sculpturile din această perioadă, făcând aluzie la experiența sa din Crimeea. Astfel, sculpturile sale devin ca un soi de medicament vindecător, la care face referire ca „unguent de artă” sau „pastilă de artă”. Beuys atinge maturitatea artistică în mijlocul unei societăți germane care întâmpină dificultăți considerabile în a-și accepta trecutul recent. Practica de artă pe care a dezvoltat-o, „profund asemănătoare cu gândirea [sa]” (Temkin, 1993: 11), este menită să vindece compatrioții germani de rănilor profunde create de represiunea colectivă a războiului: redefinește rolul artiștilor în „indicarea traumelor dintr-un anumit timp precum și inițierea unui proces de vindecare” (citată în Tisdall 1979: 21).

„Conceptul de artă” al lui Joseph Beuys este strâns legat de asocierea sa cu grupul Fluxus care își stabilise o notorietate în scena artistică a anilor 1960. Grupul condus de George Maciunas a avut ca scop eradicarea granițelor dintre diferitele arte, precum și dintre viață și artă; a pus accentul pe „flux”, mișcarea, sinergia și transformarea din cadrul vieții și al artei și a încurajat artiștii care foloseau o gamă largă de materiale, inclusiv sunet, video, muzică, poezie și performanță. După ce a aderat la ideologia lui Fluxus, Beuys s-a izolat rapid de grup și a continuat să lucreze intens în sculptură și performanță. Filosofia sa artistică a fost influențată de figuri ale naturalismului precum Leonardo da Vinci, Goethe și Rudolf Steiner. Beuys este deosebit de interesat de ideologia lui Steiner în ceea ce privește politica,



libertatea economică și intelectuală și modul în care acestea se împletesc cu natura și cu spiritul uman.<sup>2</sup>

Una dintre cele mai cunoscute „acțiuni” ale sale (un termen preferat de Beuys) este *How to Explain Pictures to a Dead Hare* (Cum să explici tablouri unui iepure de câmp mort) din anul 1965, eveniment ce îi aduce aprecieri internaționale. Organizată în Galeria Schmela din Düsseldorf, spectacolul îl pune în scenă pe artist, cu capul acoperit de miere și foiță de aur, plimbându-se în jurul galeriei în timp ce vorbește cu și leagănă în brațe un iepure de câmp mort. Ulterior, în expoziția sa individuală din 1967 de la Muzeul de Stat din Mönchengladbach îl apropie de colecționarul Karl Ströher, care achiziționează aproape toate lucrările sale și îl va sprijini financiar în următorii ani.

La sfârșitul anilor 1960 și în cea mai bună parte a anilor 1970, angajamentul politic al lui Beuys crește considerabil, întrucât artistul militează pentru integrarea proceselor creative în toate domeniile vieții. Artistul a călătorit în SUA pentru prima dată în 1974, unde a pus în scenă spectacolul *I Like America and America Likes Me* (Îmi place America și America mă place pe mine), cu care a câștigat o notorietate considerabilă. Beuys, înfășurat în fetru, a fost adus de o ambulanță de la aeroport la Galeria René Block din Manhattan, unde a locuit timp de trei zile în spațiul galeriei

---

<sup>2</sup> Spre exemplu, Beuys cunoștea prelegerea lui Steiner despre natura sacră a albinelor, susținută la Goetheanum în Dornach în anul 1923. Motivul albinei și utilizarea cerii de albine caracterizează o mare parte din lucrările lui Beuys, atestând originea sculpturii precum „un os format în urma unor procese lichide care s-au solidificat” (Neugraphic).

împreună cu un coiot. Retrospectiva organizată în 1979 de Muzeul Solomon R. Guggenheim întărește reputația internațională a lui Beuys și confruntă publicul american cu noi modalități de artă și o înțelegere profundă a artei europene postbelice.

De la moartea sa în 1986, Beuys a fost prezentat în numeroase expoziții din întreaga lume, inclusiv în Muzeul Național Centrul de Artă Reina Sofia (Madrid), Centrul Georges Pompidou (Paris), Tate Modern (Londra), Galeria Națională Victoria (Melbourne), Colecția de Artă Nordrhein-Westfalen (Düsseldorf), Hamburger Bahnhof (Berlin) și Galeria Națională Scoțiană de Artă Modernă (Edinburgh).

## JOSEPH BEUYS: UN MODEL DIDACTIC RADICAL- PERFORMATIV

În 1961, începe una dintre cele mai importante faze din cariera lui Beuys, când acesta este numit profesor de sculptură monumentală la Academia de Artă de Stat din Düsseldorf, unde studiasse în anii de după război. Despre metodele sale de predare inovatoare și deschise, ce au sfidat în mod deschis regulile rigide ale Academiei și care au contribuit în a construi un spațiu ferit în care studenții să poată dezbate cele mai presante probleme legate de artă, religie, știință, filosofie, și sociopolitică. Scopul principal al lui Beuys, scop rafinat în această perioadă și transmis studenților săi, era „abolirea capitalismului și vindecarea lumii prin intermediul artei” (Kürten,

2017), un credo exprimat și susținut într-un moment în care orașul Düsseldorf devenea din ce în ce mai cosmopolit și relevant în scena artistică europeană.

Acesta a fost și un moment în care mișcările studențești din întreaga Europă (cu precădere protestele sociale, culturale și politice) reveneau în prim-planul vieții universitare, deoarece „controlul de stat al învățământului superior” creaa o „cauzalitate directă între politica națională și activitatea universitară” (Temkin, 1993: 18). Pe 20 iunie 1967, Beuys a format Partidul Studențesc German la Academia din Düsseldorf, cu o agendă politică care milita pentru dezarmarea mondială, unificarea europeană, se opunea războiului din Vietnam, critica câteva legi de urgență din Germania care amenințau drepturile civile, și care cerea să i se ofere autonomie în domeniile economiei, dreptului și culturii. Partidul Studențesc German s-a văzut pe sine ca un „meta-partid”, în sine opunându-se tuturor partidelor politice existente.

În aceste condiții, este imposibil de a separa practica didactică de activismul politic în cazul lui Beuys. Popularitatea sa debordantă în rândul studenților, practica sa artistică prin care se distanța deschiș de colegii săi profesori, imaginea sa devenită mistică și sfidarea repetată a regulilor universitare, au atras o reacție negativă considerabilă din partea colegilor săi. După ce a insistat asupra liberalizării condițiilor de admitere și a ignorat limita numărului de studenți care puteau fi admiși în cadrul cursurilor sale, Beuys a pus stăpânire pe birourile Academiei de câteva ori înainte ca profesoratul să îi fie revocat în mod oficial. Chiar dacă acest incident l-a

afectat profund, i-a adâncit totodată și interesul de a continua să implementeze o reformă educațională, care trebuia să acorde drepturi egale corpului studențesc. Astfel, s-a născut Universitatea Internațională Liberă pentru Încurajarea Creativității și al Cercetării Interdisciplinare. Beuys spera să înființeze o veritabilă rețea de astfel de școli, deschise inițial în regiunile afectate precum Germania sau Irlanda, și care au fost în cele din urmă înființate și în alte state ca Italia, SUA, Anglia, Iugoslavia și alte câteva orașe din Germania, cu un curriculum adaptat specificului lor local. La baza modelului său educațional, a stat creativitatea înțeleasă ca o abilitate prezentă în fiecare individ și care trebuie recunoscută și încurajată de toate corpurile educaționale: astfel, „conceptul expandat de artă” a traversat practica sa artistică și a găsit locul cuvenit și în practica sa educațională.

## 100 JAHRE JOSEPH BEUYS

Die Kunstwelt feiert dieses Jahr den deutschen Künstler **Joseph Beuys** (1921-1986), der vor 100 Jahren in der deutschen Stadt Krefeld geboren wurde. Mit einer beeindruckenden und komplexen Anzahl von hinterlassenen Werken wurde und wird Beuys auch weiterhin als ein berühmter Zeichner, Bildhauer, Lehrer, Politiker und Aktivist betrachtet aber auch als ein Künstler, der zahlreiche „Aktionen“ und Installationen inszenierte. Zweifelsfrei prägten seine künstlerischen, sozialen und didaktischen Werke die Kunst der Nachkriegszeit und sie hinterließen ihren Einfluss bis in die Gegenwart. Anlässlich des 100-jährigen Jubiläums koordinierten eine Reihe von Kulturinstitutionen, Sammlungen und unabhängigen Initiativen aus Deutschland und dem Ausland ihre Bemühungen und erstellten ein detailliertes Programm zusammen, das Ausstellungen, Konferenzen, Diskussionsrunden, Turneen und Aufführungen beinhaltet, um zu feiern und die Chance der Wiederentdeckung der unermesslichen Wirkung von Beuys auf die soziokulturelle Landschaft der zweiten Hälfte des 20. Jahrhunderts zu gewähren.

Außerhalb Deutschlands spielt das Goethe-Institut eine wesentliche Rolle in der weltweiten Verbreitung des Jubiläumsprogramms. Dabei handelt es sich um ein komplexes Programm, das sich vornimmt, eine wertvolle Perspektive der hochkosmopolitischen Intellektualität, die für Beuys' Werke typisch ist, aber auch eine Perspektive seiner persönlichen Identität

darzubieten. Als ein leidenschaftlicher Befürwörter des Syntagmas *Jeder Mensch ist ein Künstler* wurde Beuys als ein universalistisches, kosmopolitisches „Wesen, das handelt, spricht, sich bewegt“ identifiziert (Greenberger, 2021b), voller Leidenschaft und für den Wiederaufbau der Gesellschaft von Grund auf engagiert.

In Rumänien schlägt das Goethe-Institut im Rahmen des 100-jährigen Jubiläums eine Reihe von Veranstaltungen einschließlich einer eintägigen Veranstaltung am 12. Mai vor, der Tag, an dem Beuys geboren wurde. Das Event genannt „Chalk Reality: Drawing Performance. Unterricht mit Kreide und Schultafel über Demokratie und Kunst“ wurde vom rumänischen Künstler Dan Perjovschi (geb. 1961) inszeniert. Darüber äußert sich Perjovschi wie folgt:

„Ich hatte keine Ahnung, wer Beuys ist, obwohl die Weste mit Taschen, die wir fast alle am Ende der 80er Jahre in Oradea trugen, sehr beliebt unter den jungen Künstlern war. Ich blieb ihr treu... Erst als die Diktatur gefallen war und während ich schüchtern im Ausland ausstellte und gleichzeitig die Geschichte der zeitgenössischen Kunst erlernte, die uns zu Hause verweigert wurde, bin ich auf Beuys gestoßen.

Ich meine nicht die Weste, sondern den Künstler, der sie trug.

Und vielleicht hat mich das soziale und (wenn ich das sagen darf) pädagogische Engagement des Künstlers mehr beeindruckt als die in allen Museen sichtbaren Werke und mehr als die Fluxismen und die allzu gut bekannten Performances. Es hat mich soweit beeindruckt,

dass ich auch eine Unterrichtsstunde (über Demokratie, Freiheit, Widerstandsfähigkeit- weil das Wort ja gerade im Trend ist) mit Kreide und Schultafel gehalten habe. Jetzt, im Jahr 2021.“

Der zweite Teil dieses Events wird in Hermannstadt in Zusammenarbeit mit dem Deutschen Kulturzentrum Hermannstadt und der Kuratorin Iris Ordean stattfinden. Unter dem Titel „Talking Performance. Eine Lektion über Beuys, Performance und Performativität“ ist die Intervention als eine offene Unterhaltung zwischen Künstler und Kuratorin gedacht, wobei der wichtige Platz, den die Performance sowohl im Leben von Beuys als auch in seiner künstlerischen Laufbahn spielte, betont wird. Danach soll zu einer allgemeineren Diskussion über die Rolle der Performance in der Gestaltung der weltweiten Kunstlandschaft ab der zweiten Hälfte des 20. Jahrhunderts übergegangen werden. Schultafel und Kreide werden jetzt durch Text und Bild ersetzt, wodurch Forschungswege für das lokale hermannstädter Publikum kontextualisiert und geöffnet werden.

Eine äußerst wichtige Frage, mit der sich Talking Performance befassen wird, ist die Beziehung zwischen Beuys und die Performativität. Beuys' ganzes Leben kann als eine Performance betrachtet werden, zumal die Grenzen zwischen Leben und Werk, Taten und Phantasie oft unklar sind. Ein weiterer wichtiger Punkt dieser Intervention wird die Diskussion über Beuys' pädagogische Methoden jener Zeit sein, in der der Künstler an der Staatlichen Kunstakademie in Düsseldorf unterrichtete und wo er mit seinen Vorlesungen über Kunst, Wissenschaft, Philosophie und sozio-politischen

Aktivismus hunderte Studenten begeisterte. Seine Diagramme mit Anmerkungen an der Tafel, die er seit der 1970er Jahre in jede seiner Vorlesungen einbaute. und die „Anti-Bilder“ (zum Beispiel die Aufführung von Szenen in Verbindung mit dem Tod oder mit den Erinnerungen aus seiner Kindheit), die er während der Vorlesungen interpretierte, sind wichtige Beweise, die uns Informationen zu seiner Denkweise übermitteln, aber gleichzeitig auch Beweise der Unmöglichkeit der Trennung des Lebens von der Performance sind.

## JOSEPH BEUYS: LEBENSLAUF / WERKLAUF

Über das Leben von Joseph Beuys gibt es viel zu sagen. Obwohl eine große Anzahl von biographischen und autobiographischen Quellen existieren, ist es bei vielen Ereignissen aus seinem Leben schwierig, die Realität von der Phantasie zu trennen. Tatsächlich erschuf und förderte Beuys so wie sein Vorgänger Marcel Duchamp einen persönlichen Mythos, der oft mit heldenhaften und halb mystischen Taten besiedelt war, die seine gesamte Karriere beisammenhielten und durch die seine ganze schöpferische Arbeit durchblickt.

Beuys wurde 1921 in Krefeld nord-westlich von Düsseldorf geboren und verbrachte seine frühe Kindheit in Kleve, eine Stadt in der Nähe der Grenze zu den Niederlanden. Dort besuchte er das Staatliche Gymnasium und zeigte ein reges Interesse für Geschichte, Mythologie und Wissenschaften aber auch für Zeichnen und Musik. Er trat auf der Seite der



deutschen Armee dem Krieg bei und wurde 1942 auf der Krim stationiert. 1944 stürzte das Flugzeug, in dem er sich befand, ab und Beuys wurde schwer verletzt; später behauptete er, dass Tataren ihm das Leben gerettet haben, indem sie sich um ihn kümmerten, ihn auf einen Schlitten legten und in Filz und Fett einwickelten, um ihn warm zu halten. Obwohl es später bestritten wurde,<sup>3</sup> wurde die Krim-Episode ein grundlegendes Ereignis sowohl für Beuys als Person als auch für Beuys als Künstler, der fortlaufend Filz und Fett verwendete, um seine Skulpturen zu „erwärmen“.

Vom Krieg tief betroffen schrieb sich Beuys an der Staatlichen Kunstakademie Düsseldorf ein, wo er später auch dozierte. In diesem Zeitraum ist sein künstlerisches Schaffen untrennbar mit dem primitiven Symbolismus verbunden – für das er bis Ende des Jahrzehnts „gefundene Sachen“ benutzte und diese dann Mitte der 60er Jahre mit „Vitrinen“ aus Stahl und Glas assoziierte.

1964 schrieb er einen narrativen Text Lebenslauf / Werklauf, den er im Laufe der Jahre aktualisierte und den er innerhalb zahlreichen Interviews wiedergab; dieses vermeintliche Curriculum Vitae voller unwahrscheinlicher, manchmal mystischer Tatsachen hatte eine performative Dimension abgesehen davon, dass es eine Beuys'sche Ästhetik vertrat. Die tatsächlichen

---

<sup>3</sup>Der Kunsthistoriker Benjamin H. D. Buchloh hat Beuys wegen seiner absichtlich irreführenden und selbstmythologisch biografischen Tendenzen aktiv kritisiert. Er lehnte Beuys' Tatarengeschichte ab und stellte dessen Glaubwürdigkeit in Frage, indem er dafür ein Foto benutzte, das unmittelbar nach dem Unfall aufgenommen sein sollte: „Wer könnte nach einem Flugzeugunfall, in dem er schwer verletzt wurde Fotos machen oder sich fotografieren lassen? Und wer hat die Fotos geschossen? Die Tataren mit ihrer Fett- und Filzkamera?“ (Buchloh, 1980).

Ereignisse aus dem Leben des Künstlers erlauben Anspielungen, Erinnerungen, Phantasien und ästhetische und soziale Konzepte sowie alles, was die Signatur „Beuys“ trägt – die Trennung der Wahrheit von der Phantasie ist praktisch eine unmögliche Aufgabe.

## „DER ERWEITERTE KUNSTBEGRIFF“ VON JOSEPH BEUYS

Die Jahre nach dem Krieg bezeugten einen gefestigten Beuys, der sich mit großen Schritten einem zunehmend komplexeren Verständnis der Bildhauerei (und der Kunst allgemein) näherte. Die Bildhauerei, seine primäre Ausdrucksweise, befreite sich von der Starrheit der Form, um eine energische, performative, manchmal sogar schamanische Erfahrung zu werden. Beuys verwendete für die Skulpturen aus diesem Zeitraum Filz oder Fett aus verschiedenen Quellen als Anspielung auf seine Erfahrungen auf der Krim. Somit wurden seine Skulpturen zu einer Art Heilmittel, auf das er mit „Heilsalbe“ oder „Kunstpille“ anspielte. Beuys erreichte seine künstlerische Reife inmitten einer deutschen Gesellschaft, die erhebliche Schwierigkeiten hatte, ihre jüngste Vergangenheit zu akzeptieren. Die von ihm entwickelte Kunstpraxis, die „[seiner] Denkweise zutiefst ähnelte“ (Temkin, 1993: 11), sollte die deutschen Landsleute von den tiefen Wunden heilen, die durch die kollektive Unterdrückung des Krieges entstanden waren: die Rolle der Künstler hinsichtlich „der Angabe der Traumata eines gewissen Zeitraums als auch die Einleitung eines Heilungsprozesses“ (Zitat aus Tisdall 1979: 21) wurde neu definiert.

Joseph Beuys' „Kunstbegriff“ stand in enger Verbindung mit seiner Zusammenarbeit mit der Fluxus-Gruppe, die in der Kunstszene der 1960er Jahre Bekanntheit erlangt hatte. Die Gruppe, die von George Maciunas geleitet wurde, bezweckte die Beseitigung der Grenzen zwischen den verschiedenen Künsten, aber auch zwischen dem Leben und der Kunst; sie setzte den Akzent auf „Flux“, die Bewegung, die Synergie und die Verwandlung im Leben und in der Kunst und sie ermutigte die Künstler, die eine Vielfalt an Materialien einschließlich Ton, Video, Musik, Poesie und Performance verwendeten. Nachdem er der Fluxus-Ideologie beigetreten war, isolierte sich Beuys in kurzer Zeit von der Gruppe und arbeitete weiterhin intensiv in den Bereichen Bildhauerei und Performance. Seine künstlerische Philosophie wurde von Persönlichkeiten des Naturalismus beeinflusst, so wie Leonardo da Vinci, Goethe und Rudolf Steiner. Beuys interessierte sich besonders für die Ideologie von Steiner bezüglich der Politik, der wirtschaftlichen und intellektuellen Freiheit und der Art und Weise in der sich diese mit der Natur und dem menschlichen Geist verflochten.<sup>4</sup>

Eine seiner bekanntesten „Aktionen“ (ein von Beuys bevorzugter Begriff) ist How to Explain Pictures to a Dead Hare (Wie man dem toten Hasen die Bilder erklärt) aus dem Jahr 1965, eine Veranstaltung, die ihm internationale Anerkennung brachte. Die Aufführung wurde in der Schmela-

---

<sup>4</sup>Beuys kannte zum Beispiel Steiners Vortrag über die heilige Welt der Bienen, den er 1923 am Goetheanum in Dornach hielt. Das Bienenmotiv und die Verwendung von Bienenwachs kennzeichnen einen Großteil von Beuys' Arbeiten, sie bezeichnen die Herkunft der Skulptur so wie „ein Knochen, der infolge einiger flüssigen Prozesse, die sich verfestigt haben, entstanden ist“(Neugraphic).

Galerie in Düsseldorf organisiert und zeigte den Künstler, dessen Kopf mit Honig und Blattgold bedeckt war, während er um die Galerie spazierte und dabei mit einem toten Hasen sprach und diesen in seinen Armen wiegte. Später, im Jahr 1967, näherte es ihn in seiner Einzelausstellung im Staatsmuseum in Mönchengladbach dem Sammler Karl Ströher, der fast alle seine Werke kaufte und der ihn während der nächsten Jahren finanziell unterstützte.

Ende der 1960er Jahre und lange Zeit in den 1970er Jahre wuchs das politische Engagement Beuys' beträchtlich, da der Künstler für die Integration der kreativen Prozesse in allen Lebensbereichen kämpfte. Der Künstler reiste 1974 zum ersten Mal in die Vereinigten Staaten, wo er die Aufführung I Like America and America Likes Me (Ich mag Amerika und Amerika mag mich) darbot, mit der er eine beachtliche Bekanntheit erlangte. Beuys, in Filz eingewickelt, wurde mit einem Krankenwagen vom Flughafen zu der René Block Galerie in Manhattan gebracht, wo er drei Tage lang mit einem Kojoten in den Räumlichkeiten der Galerie wohnte. Die 1979 im Solomon R. Guggenheim Museum organisierte Retrospektive bekräftigte den internationalen Ruf von Beuys und konfrontierte das amerikanische Publikum mit neuen Kunstformen und einem tiefen Verständnis der europäischen Kunst der Nachkriegszeit.

Seit seinem Tod im Jahre 1986 wurde Beuys in zahlreichen Ausstellungen weltweit präsentiert, einschließlich im Nationalmuseum Zentrum der Künste Königin Sofia (Madrid), im Georges Pompidou Zentrum (Paris), im Tate Modern (Londra), in der Nationalgalerie von Victoria

(Melbourne), in der Kunstsammlung Nordrhein-Westfalen (Düsseldorf), im Hamburger Bahnhof (Berlin) und in der Schottischen Nationalgalerie für moderne Kunst (Edinburgh).

## JOSEPH BEUYS: EIN RADIKAL-PERFORMATIVES DIDAKTISCHES VORBILD

1961 begann eine der wichtigsten Etappen in Beuys' Karriere und zwar als er zum Professor für monumentale Bildhauerei an der Staatlichen Kunstakademie in Düsseldorf berufen wurde, wo er in der Nachkriegszeit studiert hatte. Seine Unterrichtsmethoden waren innovativ und offen. Sie widersetzten sich schonungslos den strengen Regeln der Akademie und trugen dazu bei, einen geschützten Raum zu schaffen, in dem die Studenten die dringendsten Fragen hinsichtlich der Kunst, Religion, Wissenschaft, Philosophie und Soziopolitik diskutieren konnten. Beuys' Hauptziel, ein Ziel, das in dieser Zeitspanne detailliert und seinen Studenten weitergeleitet wurde, war „die Abschaffung des Kapitalismus und die Heilung der Welt durch Kunst“ (Kürten, 2017), ein Glaubensbekenntnis, das zu einem Zeitpunkt ausgedrückt und vertreten wurde, als Düsseldorf mehr und mehr kosmopolitisch und bedeutungsvoller in der europäischen Kunstszene wurde.

Dies war auch ein Zeitpunkt, als die Studentenbewegungen aus ganz Europa (besonders die sozialen, kulturellen und politischen Proteste) in den

Vordergrund des Studentenlebens zurückkehrten, denn „die Kontrolle der Hochschulbildung durch den Staat“ schuf eine „direkte Kausalität zwischen der Nationalpolitik und der universitären Tätigkeit“ (Temkin, 1993: 18). Am 20. Juni 1967 gründete Beuys die Deutsche Studentenpartei an der Akademie in Düsseldorf, mit einer politischen Agenda, die sich für die weltweite Entwaffnung, die europäische Vereinigung einsetzte, die sich dem Vietnamkrieg widersetzte, die einige Notstandsgesetze aus Deutschland, die die Bürgerrechte bedrohten, kritisierte, einer Agenda, die Autonomie in den Bereichen Wirtschaft, Recht und Kultur forderte. Die Deutsche Studentenpartei betrachtete sich selbst als eine „Meta-Partei“, die sich allen bestehenden politischen Parteien widersetzte.

Unter diesen Umständen war es im Falle von Beuys unmöglich, die didaktische Praxis von dem politischen Aktivismus zu trennen. Seine übertriebene Beliebtheit bei den Studenten, sein künstlerisches Vorgehen, durch das er sich ganz offen von den anderen Professoren der Akademie distanzierte, sein mystisch gewordenes Ansehen und die wiederholte Missachtung der Universitätsordnung riefen eine beachtlich negative Reaktion seitens seiner Kollegen hervor. Nachdem Beuys darauf bestanden hatte, das Zulassungsverfahren von Einschränkungen zu befreien und nachdem er die Begrenzung der Anzahl der Studenten, die zu seinen Vorlesungen zugelassen sein konnten, ignoriert hatte, besetzte Beuys mehrmals das Sekretariat der Akademie bevor ihm die Professur offiziell aufgekündigt wurde. Obwohl dieses Ereignis ihn zutiefst traf, steigerte es auch sein Interesse für die Fortführung der Umsetzung der Bildungsreform,

die der Studentenschaft gleiche Rechte einräumen sollte. So entstand die Freie Internationale Hochschule für Kreativität und interdisziplinäre Forschung. Beuys hoffte ein regelrechtes Netzwerk von Schulen zu erschaffen, die ursprünglich in den betroffenen Regionen aus Deutschland und Irland eröffnet wurden, dann später auch in anderen Staaten wie Italien, den Vereinigten Staaten, England, Jugoslawien und in einigen anderen Städten aus Deutschland, mit einem Curriculum, das den lokalen Besonderheiten angepasst war. Grundlage seines Bildungsmodells stand die Kreativität, die als eine Fähigkeit verstanden wurde, die in jedem Individuum existiert und die von allen Bildungseinrichtungen anerkannt und gefördert werden muss. Somit hat der „erweiterte Kunstbegriff“ seine künstlerische Tätigkeit überschritten und den rechtmäßigen Platz auch in seinem Bildungsprozess gefunden.

## 100 YEARS OF JOSEPH BEUYS

This year the art world is celebrating German artist **Joseph Beuys** (1921-1986), born 100 years ago in the German town of Krefeld. Leaving behind an impressive and complex body of work, Beuys was and continues to be a celebrated draftsman, sculptor, teacher, politician, and activist, as well as action and installation artist. His artistic, social and teaching work unquestionably marked post-war art, and whose influence reaches well into contemporaneity. On this centennial occasion, a series of cultural institutions, collections and independent initiatives in Germany and abroad have coordinated their efforts, and have created a comprehensive programme of exhibitions, conferences, talks, tours and shows in order to celebrate and to provide opportunities to rediscover Beuys's enormous impact in the sociocultural landscape of the second half of the twentieth century.

Outside Germany, The Goethe-Institut plays a pivotal role in the dissemination of the anniversary programme worldwide, with a wide-ranging programme which aims to offer precious insight into the high-cosmopolitan intellectuality which characterized both Beuys's work and his own personal identity. An ardent defender of the syntagm *Jeder Mensch ist ein Künstler* [Everyone is an artist], Beuys identified as a universalist, a cosmopolitan 'acting, speaking, moving figure' (Greenberger, 2021b), passionately committed to reconstruct society from the ground up.



In Romania, the Goethe-Institut proposes a series of events incorporated in the centennial celebrations, including a one-day performance on the 12<sup>th</sup> of May, Beuys's exact date of birth. The performance, called 'Chalk Reality: Drawing Performance. A class about democracy and art with the chalk on the blackboard' created by the Romanian artist Dan Perjovschi. About the performance, Perjovschi says:

'I had no idea who Beuys was, although the vest with pockets that most of us wore at the end of the 80's, in Oradea, was very popular among young artists. It stayed in my mind ... It was only after the dictatorship fell and, while we were shyly preparing exhibitions abroad and learning the history of contemporary art that we had been denied at home, we came across Beuys.

Not the waistcoat, but the artist who wore it.

And maybe more than the visible artwork in all the museums and more than the well-known 'fluxisms' and performances, maybe the social and (if I may say) pedagogical involvement of the artist impressed me the most. I was impressed enough that I decided to hold a lesson myself (on democracy, freedom, resilience –as this word is so fashionable nowadays) with the chalk on the blackboard. Now, in 2021.'

The second part of this performance is organised in Sibiu in collaboration with the German Cultural Centre and the curator Iris Ordean. Called 'Talking Performance. A class about Beuys, performance and performativity', is

conceived as an open-ended conversation between the artist and the curator, emphasizing on the crucial place performance had in Beuys' life as well as his artistic career, and moving on to a more generalized discussion about the role performance played in shaping the artistic landscape worldwide from the second half of the twentieth-century onwards. The chalk and the blackboard are now replaced with words and images, contextualizing and opening up venues of inquiry for the local public in Sibiu.

One extremely important question 'Talking Performance' will tackle is the relationship between Beuys and performativity. Beuys' entire life can be seen as performative, especially since the lines between his life and his work, facts and imagination, are often blurred. Another important point of this intervention will be engaging with Beuys's pedagogical methods from the time the artist held a professorship in the State Art Academy in Düsseldorf, and where he inspired hundreds of students with his lecture-performances on art, science, philosophy, and socio-political activism. His annotated blackboard diagrams, which he incorporated at every lecture from the early 1970s, as well as his 'anti-pictures' (for example enactments of death scenes or childhood memories), which he sometimes performed in his lectures, are important pieces of evidence shedding light on his way of thinking, but also proof of the impossibility of separating life from thought or from performance.

## JOSEPH BEUYS: LIFE COURSE / WORK COURSE

On the life of Joseph Beuys, there is much to be said. Although biographical and auto-biographical sources can be found in abundance, for many of his life occurrences it is very difficult to establish truth from fabrication. Indeed, just like his predecessor Marcel Duchamp, Beuys crafted and promoted a personal myth, often imbued with heroic and half-mystical facts which hold together his entire career and which transpires throughout his entire creative corpus.

Born in Krefeld, in the North-West of Düsseldorf in 1921, Beuys spent his early childhood in Cleves, a town next to the Dutch border. There, he attended the State Grammar School and showed a vivid interest in history, mythology and science, but also in drawing and music. He served in the war for the German army, and was stationed in Crimea in 1942. In 1944, the plane he was in crashed and he was seriously injured; he later claimed a group of Tartars saved his life, caring for him, putting him on a sled and wrapping him in felt and fat, to keep it warm. Although since contested,<sup>5</sup> the Crimean episode became a fundamental event for both the person and the artist, who will continuously use felt and fat to keep his sculptures 'warm'.

---

<sup>5</sup> Art historian Benjamin H. D. Buchloh actively criticised Beuys for his intentional biographical misleading and self-mythologizing tendencies. He dismissed Beuys's Tartar story and challenged its credibility, using a photograph that was supposedly taken immediately after the crash: 'Who would, or could, pose for photographs after a plane crash, when severely injured? And who took the photographs? The Tartars with their fat-and-felt camera?' (Buchloh, 1980).

Severely shaken-up after the war, Beuys enrolled in the State Art Academy in Düsseldorf, where he will later also teach. During this time, his artistic work is inextricably connected with primitive symbolism –for which he will use ‘found objects’ by the end of the decade, and subsequently pair it with steel and glass ‘vitrines’, in the mid-60s.

In 1964 he wrote a narrative text *Lebenslauf/Werklauf* [Life Course / Work Course], which he updated over the years and reiterated in countless interviews; filled with improbable, sometimes mystical facts, this presumed ‘resume’ has a performative dimension, in addition to supporting the Beuysian aesthetic. Factual events from the artist’s life give way to allusions, memories, fantasies and aesthetic and social concepts, as is everything that wears the ‘Beuys’ signature –distinguishing truth from fabrication is an impossible task.

## JOSEPH BEUYS’S ‘EXPANDED CONCEPT OF ART’

Post-war years witnessed a resilient Beuys, who slowly moved on towards an increasingly more complex understanding of sculpture (and art in general). Sculpture, his primary mode of expression, liberated itself from the rigidity of the form, in order to become an energetic, performative, sometimes shamanic experience. He used felt and grease or fat off all sorts in many of the sculptures from this period, alluding to his Crimean experience. Sculpture, thus, became a healing medicine, which he referred to as ‘art ointment’ or ‘art pill’. Beuys achieved artistic maturity in the midst of a

German society who experienced considerable difficulty in accepting its recent past. The art-making practice he developed, 'profoundly akin to thought' (Temkin, 1993: 11), were meant to heal German compatriots from the deep wounds created by the collective repression of the war: he redefined the artists' role in 'indicating the traumas of a time and initiating a healing process' (quoted in Tisdall 1979: 21).

Joseph Beuys's 'expanded concept of art' is closely linked with his association to the Fluxus group which had infiltrated the art scene of the 1960s. The group lead by George Maciunas, aimed to eradicate the borders between different arts, as well as between life and art; it emphasized on 'flux', movement, synergy and transformation in life and in art, and welcomed artists who used a wide range of materials, including sound, video, music, poetry and performance. After adhering to Fluxus's ideology, Beuys quickly isolated himself from the group, and continued to work extensively with sculpture and performance. His artistic philosophy was influenced by naturalistic figures such as Leonardo da Vinci, Goethe and Rudolf Steiner. He was particularly interested in Steiner's ideology concerning politics, economic and intellectual freedom, and how they intertwined with nature and humankind.<sup>6</sup>

---

<sup>6</sup> For instance, Beuys knew of Steiner's lecture on the sacred nature of bees, held at the Goetheanum in Dornach in 1923. The motif of the bee, and the use of beeswax characterizes much of Beuys's work, bearing witness to the creation of sculpture, 'a bone formed by liquid processes that have solidified' (Neugraphic).

One of his most well-known 'actions' (a term preferred by Beuys) is the 1965 *How to Explain Pictures to a Dead Hare*, which brought him international acclaim. Staged in Düsseldorf's Galerie Schmela, the performance showed the artist, with his head covered in honey and gold leaf, walking around the gallery while talking to and cradling a dead hare in his arms. The subsequent 1967 solo exhibition from the State Museum in Mönchengladbach brought him close to collector Karl Ströher, who acquired almost all his works, and will support him financially for years to come.

During the late 1960s and the better part of the 1970s, Beuys's political commitment increased considerably, as he militated for the integration of creative processes in all areas of life. The artist travelled to the US for the first time in 1974, where he staged the performance: *I Like America and America Likes Me*, which gained considerable notoriety. Beuys, wrapped in felt, was brought by an ambulance from the airport to the René Block Gallery in Manhattan, where he lived three days in the gallery space with a coyote. The major retrospective organised in 1979 by the Solomon R. Guggenheim Museum strengthened Beuys's international reputation and confronted the American public with new art-making ways and an expanded comprehension of post-war European art.

Since his death in 1986, Beuys has been featured in many exhibitions throughout the world including Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia (Madrid), Centre Georges Pompidou (Paris), Tate Modern (London), National Gallery of Victoria (Melbourne), Kunstsammlung Nordrhein-Westfalen

(Düsseldorf), Hamburger Bahnhof (Berlin), and the Scottish National Gallery of Modern Art (Edinburgh).

## JOSEPH BEUYS: PERFORMATIVE RADICAL TEACHING

In 1961, Beuys began one of the most important phases in his career: he was appointed Professor of Monumental Sculpture at the Düsseldorf State Art Academy, where he had been studying in the years after the war. Considerable scholarship has been written about his free-thinking and innovative teaching methods, who openly defied the Academy's rigid rules, and who contributed to building a safe space where students could engage with the most pressing issues pertaining to art, religion, science, philosophy, and sociopolitics. Beuys's main goal, refined in this period and transmitted to his students was 'to abolish capitalism and heal the world with art' (Kürten, 2017), a credo expressed and upheld at a time when Düsseldorf was becoming more and more cosmopolitan and relevant in the art scene in Europe.

This was also a time where student movements throughout Europe (namely social, cultural and political protest) came back to the forefront of university life, as 'state control of higher education' was creating a 'direct link between national policy and university activity' (Temkin, 1993: 18). On the 20<sup>th</sup> of June 1967 Beuys formed the German Student Party at the Düsseldorf Academy, with a political agenda which militated for worldwide disarmament, European unification, opposed the Vietnam War, criticised a few emergency-

German laws which were threatening civil rights, and demanded to be given self-sufficiency in the fields of economics, law and culture. The German Student Party saw itself as a 'meta-party', opposing all of the extant political parties.

In these circumstances, Beuys' teaching practice and political militancy become inseparable. Together with his rapidly increasing popularity among students, his artistic practice through which he was openly distancing himself from his fellow teachers, his mystical image and his repeated defying of university rules, attracted considerable backlash from his fellow colleagues. After insisting on free entry and disregarding the limit on the number of students who could be admitted into his classes, Beuys occupied the Academy offices a few times before his professorship was officially revoked. Even though this incident profoundly pained Beuys, it also deepened his interest in continuing to implement an educational reform, which can give equal standing to the student body. Thus, a Free International University for Creativity and Interdisciplinary Research was born. Beuys hoped to establish a network of such schools, primarily aimed at troubled regions like Germany or Ireland, and which were eventually also set up in Italy, US, England, Yugoslavia and several other cities in Germany, with a curriculum adapted to their local specificity. At the base of his educational model, stood the idea that creativity is an ability present in every individual, and which must be acknowledged and fostered by all educational bodies: thus, the 'expanded concept of art' traversed his artistic practice, and found a rightful place in his educational practice.





*Joseph Beuys, sw-Fotografie, 1981. Copyright Fotoarchiv Ruhrmuseum Essen, Fotografie de: Jürgen Leiedecker VG Bild-Kunst, Bonn 2020. Toate drepturile rezervate.*

*Joseph Beuys, Schwarz-Weiß-Fotografie, 1981. Copyright Fotoarchiv Ruhrmuseum Essen, Foto: Jürgen Leiedecker VG Bild-Kunst, Bonn 2020. Alle Rechte vorbehalten.*

*Joseph Beuys, B&W Photography, 1981. Copyright Fotoarchiv Ruhrmuseum Essen, Foto: Jürgen Leiedecker VG Bild-Kunst, Bonn 2020. All rights reserved.*

Joseph Beuys:  
Life Course/Work Course

- 1921 Kleve Exhibition of a wound drawn together with plaster 1964 Documents 3 Sculpture Drawing  
1922 Exhibition of dairy cows Molkerei near Kleve 1964 Beuys recommends that the Berlin Wall be heightened by 5 cm [better proportions!]; 1964  
1923 Exhibition of a moustache cup (contents: coffee with egg) Beuys "VEHICLE ART"; Beuys the Art Pill; Aachen; Copenhagen Festival; Beuys Felt works and Fat Corners, WHY?; Friendship with Bob Morris and Yvonne Rainer; Beuys Mouse Tooth Happening Düsseldorf—New York; Beuys Berlin "The Chief"; Beuys: The Silence of Marcel Duchamp is overrated. 1964 Beuys Brown Rooms; Beuys Stag Hunt (behind); 1965 and in us... under us... land under, Parnass Gallery, Wuppertal; Western Man Project; Schmela Gallery, Düsseldorf: "... amy old noose ..."; Schmela Gallery, Düsseldorf "How to Explain Pictures to a Dead Hare"; 1966 and here already is the end of Beuys: Per Kirkeby "2,15"; Beuys Eurasia 32nd Set 1963—René Block, Berlin—"... with brown cross"; Copenhagen: Trackvogn Eurasia; Affirmation: the greatest contemporary composer is the thalidomide child; Division the Cross; Homogen for grand piano (Felt); Homogen for Cello (Felt); Manresa with Björn Nørgard, Schmela Gallery, Düsseldorf; Beuys The Moving Insulator; Beuys The difference between Image Head and Mover Head; Drawings, St. Stephan Gallery, Vienna; 1967 Darmstadt Joseph Beuys and Henning Christiansen "Hauptstrom"; Darmstadt Fat Room, Franz Dahlem Gallery, Aha-Strasse, Vienna Beuys and Christiansen: "Eurasienstab" 82 minute fluxorum organum; Düsseldorf June 21st, Beuys founds the DDF German Student Party; 1967 Mönchengladbach (Johannes Cladders) Parallel Process 1; Karl Ströher; THE EARTH TELEPHONE; Antwerp Wide White Space Gallery; Image Head—Mover Head (Eurasienstab); Parallel Process 2; THE GREAT GENERATOR 1968 Eindhoven Stedelijk van Abbe Museum Jan Leering, Parallel Process 3; Kassel Documents 4 Parallel Process 4; Munich Neue Pinakothek; Hamburg ALMÜNDE (Art Union); Nuremberg ROOM 563 X 492 X 563 (Fat); Earjom Stuttgart, Karlsruhe, Braunschweig, Würm-Glazial (Parallel Process 5); Frankfurt: Felt TV II The Leg of Rochus Kowallek not carried out in fat (JOM)! Düsseldorf Felt TV III Parallel Process; Intermedia Gallery, Cologne; VACUUM—MASS (Fat) Parallel Process... Gulo borealis... for Bazon Brock; Johannes Stürtgen FLUXUS ZONE WEST Parallel Process—Düsseldorf, Academy of Art, Eiskellerstrasse 1; LIEBER VERBOT; Intermedia Gallery, Cologne; Drawings 1947—1956; Christmas 1968: Crossing over of the IMAGE HEAD track with the track of the MOVER HEAD in All (Space) Parallel Process—1969 Düsseldorf Schmela Gallery FOND III; 12.2.69 Appearance of MOVER HEAD over the Düsseldorf Academy of Art; Beuys takes the blame for the snowfall from 15th—20th February; Berlin—René Block Gallery; Joseph Beuys and Henning Christiansen Concert: I attempt to set (make) you free—Grand piano jom (zone jom); Berlin: National Gallery; Berlin: Academy of Arts; Sauerkraut Score—Eat the Score! Mönchengladbach; Transformation Concert with Henning Christiansen; Düsseldorf; Kunsthallo Exhibition [Karl Ströher]; Lucerne Fat Room (Clock); Basel Kunstmuseum Drawings; DÜSSELDORF PROSPECT: ELASTIC FOOT PLASTIC FOOT.
- 1928 Kleve First exhibition of an excavated trench  
Kleve Exhibition to elucidate the difference between loamy sand and sandy loam
- 1929 Exhibition at the grave of Genghis Khan
- 1930 Donsbrüggen Exhibition of heathers with healing herbs
- 1931 Kleve Connecting exhibition  
Kleve Exhibition of connections
- 1933 Kleve Underground exhibition (digging beneath the ground parallel to the surface)
- 1940 Posen Exhibition of an arsenal (together with Heinz Sielmann, Hermann Ulrich Asemussen, and Eduard Spranger)  
Exhibition of an airfield, Erfurt-Bändersleben  
Exhibition of an airfield, Erfurt-Nord
- 1942 Sebastopol Exhibition of my friend  
Sebastopol Exhibition during the interception of a JU-87
- 1943 Oranienburg Interim exhibition (together with Fritz Rolf Rothenburg + Heinz Sielmann)
- 1945 Kleve Exhibition of cold
- 1946 Kleve warm exhibition  
Kleve Artists' Union "Profile of the Successor" Happening Central Station, Heilbronn
- 1947 Kleve Artists' Union "Profile of the Successor"  
Kleve Exhibition for the hard of hearing
- 1948 Kleve Artists' Union "Profile of the Successor"  
Düsseldorf Exhibition in the Pillen Bettenhaus Krefeld Exhibition "Kullhaus" (together with A. R. Lyden)
- 1949 Heerdt Total exhibition three times in a row  
Kleve Artists' Union "Profile of the Successor"
- 1950 Beuys reads "Finnegans Wake" in "Haus Wylenermeer"  
Kranenburg Haus van der Grinten "Giocondologie"  
Kleve Artists' Union "Profile of the Successor"
- 1951 Kranenburg Van der Grinten Collection Beuys: Sculpture and Drawing
- 1953 Düsseldorf 19th prize in "Steel and Pig's Trotter" (consolation prize, a light-ballet by Piene)  
Wuppertal Museum of Art Beuys: Crucifixes  
Amsterdam Exhibition in honor of the Amsterdam—Rhine Canal  
Nijmegen Museum of Art Beuys: Sculpture
- 1953 Kranenburg Van der Grinten Collection Beuys: Painting
- 1955 End of the Artists' Union "Profile of the Successor"
- 1956-57 Beuys works in the fields
- 1957-60 Recovery from working in the fields
- 1961 Beuys is appointed Professor of Sculpture at the Düsseldorf Academy of Art  
Beuys adds two chapters to "Ulysses" at James Joyce's request
- 1962 Beuys: The Earth Piano
- 1963 FLUXUS Düsseldorf Academy of Art  
On a warm July evening on the occasion of a lecture by Allan Kaprow in the Zwirner Gallery, Cologne  
Kolumba churchyard Berlin Beuys exhibits his warm fat  
Joseph Beuys Fluxus stable exhibition in Haus van der Grinten, Kranenburg, Lower Rhine

➤ *pagina anterioară / vorherige Seite / page before:*

*Joseph Beuys, Parcurs de viață / Parcurs de lucru, reprodus aici din Ann Temkin: Gândirea ca formă: desenele lui Joseph Beuys, catalogul expoziției de la MoMA, p. 10. Toate drepturile rezervate.*

*Joseph Beuys, Lebenslauf / Werklauf, hier wiedergegeben nach Ann Temkin: Denken ist Form: Die Zeichnungen von Joseph Beuys, MoMA-Ausstellungskatalog, S. 10. Alle Rechte vorbehalten.*

*Joseph Beuys, Life Course / Work Course, here reproduced from Ann Temkin: Thinking is form: the drawings of Joseph Beuys, MoMA exhibition catalogue, p. 10. All rights reserved.*



*Joseph Beuys în 1972, după demiterea sa din Academia de Artă din Düsseldorf. Copyright BERND MÜLLER / PICTURE-ALLIANCE / DPA / AP IMAGES. Toate drepturile rezervate.*

*Joseph Beuys im Jahr 1972 nach seiner Entlassung aus der Kunstakademie Düsseldorf. Copyright BERND MÜLLER/PICTURE-ALLIANCE/DPA/AP IMAGES, alle Rechte vorbehalten.*

*Joseph Beuys in 1972 after he was dismissed from the Kunstakademie Düsseldorf. Copyright BERND MÜLLER/PICTURE-ALLIANCE/DPA/AP IMAGES. All rights reserved.*



*Joseph Beuys la prelegerea sa „Fiecare om este un artist – Pe drumul inspre liberarea de organismul social”, fotografie de Rainer Rappmann în Achberg / Germania 1978.*

*Joseph Beuys bei seinem Vortrag „Jeder Mensch ist ein Künstler - Auf dem Weg zur Freiheitsgestalt des sozialen Organismus”, Fotografie von Rainer Rappmann in Achberg / Deutschland 1978.*

*Joseph Beuys on his lecture ‘Every Person an Artist - On the Way to Freedom form the Social Organism’ photographed by Rainer Rappmann in Achberg / Germany 1978.*

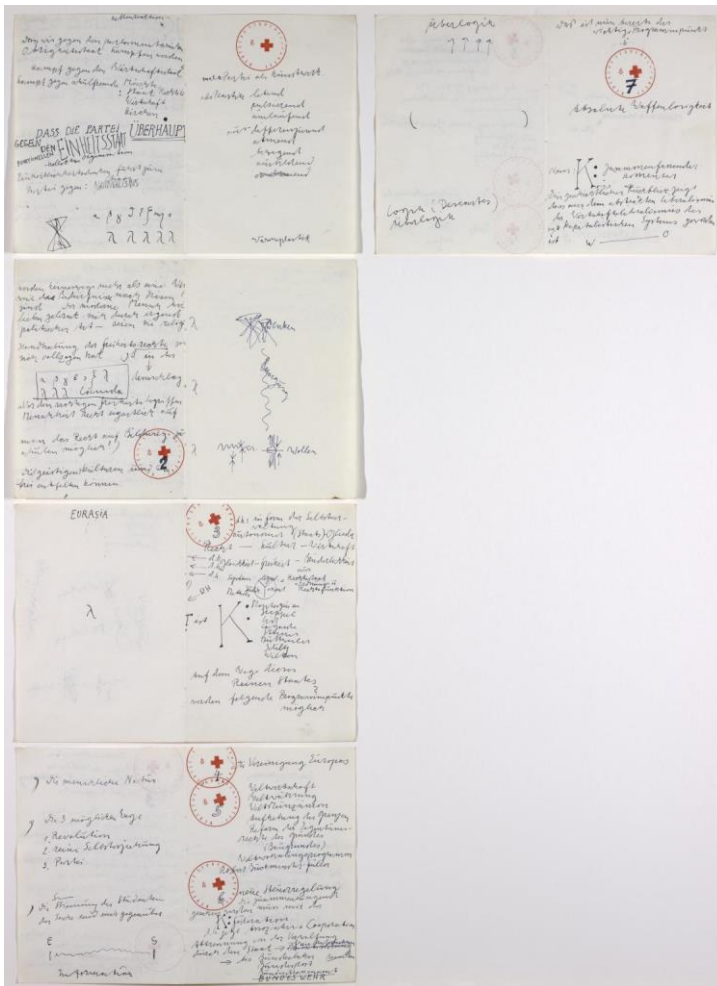


➤ *pagina anterioară / vorherige Seite / page before:*

*Joseph Beuys din acțiunea „Cum se explică imaginile unui iepure mort”, fotografie de Ute Klophaus în 1965, pozitiv alb-negru pe hârtie cu gelatinobromură de argint, © Joseph Beuys / VG Bild-Kunst și Domeniul Ute Klophaus. Toate drepturile rezervate.*

*Joseph Beuys in Aktion „Wie man dem toten Hasen die Bilder erklärt”, Schwarz-Weiß-Fotografie von Ute Klophaus 1965, Silbergelatine-Print, © Joseph Beuys/VG Bild-Kunst und Nachlass von Ute Klophaus. Alle Rechte vorbehalten.*

*Joseph Beuys in the Action ‘How to explain pictures to a dead hare’, photographed by Ute Klophaus in 1965, gelatine silver photograph, © Joseph Beuys/VG Bild-Kunst and the Estate of Ute Klophaus. All rights reserved.*

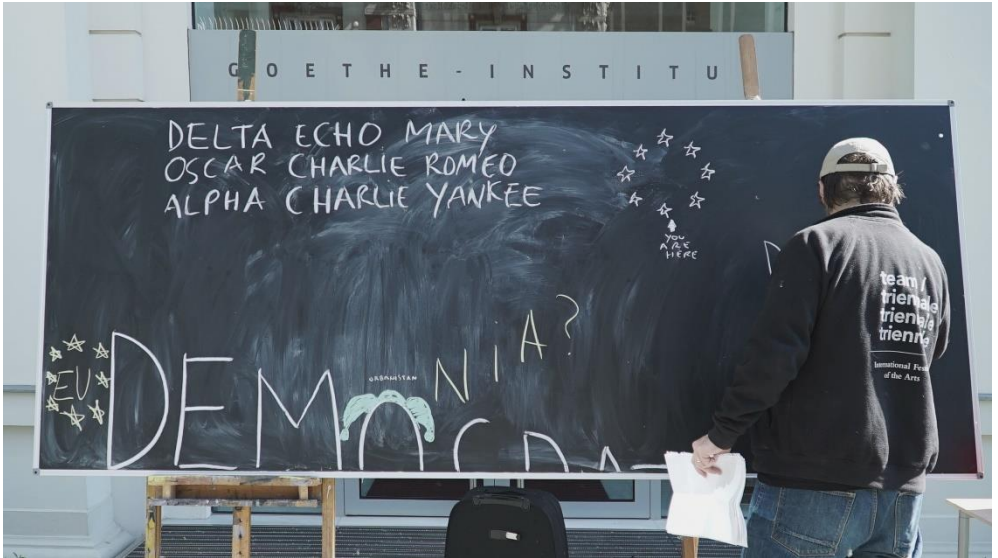


Joseph Beuys, Partidul Studentesc German, cerneală pe hârtie, COLECȚIA ARTIST ROOMS Tate și Galeriile Naționale din Scoția. Toate drepturile rezervate.

Joseph Beuys, Deutsche Studentenpartei, Tinte auf Papier, ARTIST ROOMS Tate Sammlung und Nationalgalerien Schottland. Alle Rechte vorbehalten.

Joseph Beuys, The German Student Party, ink on paper, COLLECTION of the ARTIST ROOMS Tate and National Galleries of Scotland. All rights reserved.





*Artistul Dan Perjovschi în cardul evenimentului Chalk Reality din 12.05.2021, organizat cu ocazia centenarului artistului german la Institutul Goethe din București. Foto credit: artistul și Institutul Goethe. Toate drepturile rezervate.*

*Der Künstler Dan Perjovschi im Rahmen der Veranstaltung Chalk Reality, die am 12.05.2021, anlässlich des Jubiläums 100 Jahre Beuys, vom Goethe-Institut Bukarest organisiert wurde. Foto credit: Dan Perjovschi und Goethe-Institut Bukrest. Alle Rechte vorbehalten.*

*The artist Dan Perjovschi drawing for the event Chalk Reality on the 12th of May 2021 at the Goethe Institute in Bucharest, event which celebrated the centennial birth of the German artist. Photo credit: the artist and the Goethe Institute. All rights reserved.*

PENTRU O CERCETARE APROFUNDATĂ / FURTHER READING  
/ WEITERE QUELLEN:

\_ <https://beuys2021.de/>

\_ *Joseph Beuys*, catalogue entry, via

<http://www.neugraphic.com/beuys/josephbeuys.html>

**Anderson J.**, Reckhenrich J., Kupp M. (2011). *The Fine Art of Success: How Learning Great Art Can Create Great Business*, Chichester.

**Biro, M.** (1995). 'The Arts of Joseph Beuys', *Journal of International Institute* (University of Michigan International Institute). vol. 2, issue 2 (Winter), via <http://hdl.handle.net/2027/spo.4750978.0002.203>.

**Brown M.** (2016). 'Phyllida Barlow: an artistic outsider who has finally come inside', *The Guardian* (28 April 2016), via

<https://www.theguardian.com/artanddesign/2016/apr/28/phyllida-barlow-artist-success-2017-venice-biennale>.

**Buchloch B.** (1980). 'Beuys: The Twilight Of The Idol', *Artforum* (Jan. 1980). Via <https://www.artforum.com/print/198001/beuys-the-twilight-of-the-idol-35846>

**Durini, L. de D.** (ed.)(2019). *Difesa della natura. Discussioni 1978-1984*. Lindau.

**Glozer L.** (1984). 'On Blinky Palermo: A Conversation with Joseph Beuys', *Arts Magazine*, vol. 64, 1990. First published in Laszlo Glozer et al., *Palermo Werke 1963-1977*, Winterthur/Munich.

**Goethe Institut**, *100 Jahre Joseph Beuys*, via

<https://www.goethe.de/de/kul/bku/dos/beu.html>.

**Greenberger A.** (2021). 'Joseph Beuys's Hallowed Studio Heads to Sale in Düsseldorf', *Artnews*, via <https://www.artnews.com/art-news/news/joseph-beuys-studio-sale-dusseldorf-1234584109/>

**Greenberger A.** (2021). 'Why Joseph Beuys's Mysterious Art Continues to Inspire—and Incense', *Artnews*, via

<https://www.artnews.com/feature/joseph-beuys-who-is-he-why-is-he-important-1234580650/>

**Harlan, V.** (2011). 'Das Gespräch mit Joseph Beuys', in *Was ist Kunst? Werkstattgespräch mit Beuys*. Verlag Urachhaus.

\_ *Lecture and Discussion with Joseph Beuys and Caroline Tisdall*, performance dated 18 November 1974 at the Ulster Museum Botanic Gardens Belfast, collection of ARTIST ROOMS Tate and National Galleries of Scotland

**Mesch C.** (2013). *Art and Politics: A Small History of Art for Social Change Since 1945*, London; New York.

**Muller M.** et al. (2010). *Joseph Beuys: Parallel Processes*, Düsseldorf.

**National Galleries of Scotland**, *Joseph Beuys Learning Resource*, via

<https://www.nationalgalleries.org/art-and-artists/features/joseph-beuys-learning-resource>.

**Sharp W.** (1969). 'An Interview with Joseph Beuys', *Artforum*, (December 1969).

**Tate Liverpool**, *Joseph Beuys: The Revolution is Us*, exhibition, 1993, <http://www.tate.org.uk/whats-on/tate-liverpool/exhibition/joseph-beuys-revolution-us>.

**Tate Modern**, Joseph Beuys: *Deutsche Studentenpartei* (German Students Party, artwork dated 1967, collection of ARTIST ROOMS Tate and National Galleries of Scotland, via <https://www.tate.org.uk/art/artworks/beuys-german-students-party-ar00677>.

**Taylor, M.C.** (2012). *Refiguring the Spiritual: Beuys, Barney, Turrell, Goldsworthy*. Columbia University Press

**Temkin A., Rose B. and Koeplin D.** (1993). *Thinking is form: the drawings of Joseph Beuys*, MoMA exhibition, link:

[www.moma.org/calendar/exhibitions/387](http://www.moma.org/calendar/exhibitions/387), exhibition catalogue published by Philadelphia Museum of Art; The Museum of Modern Art.

**Thompson C.** (2011). *Felt: Fluxus, Joseph Beuys and the Dalai Lama*, Minneapolis: University of Minnesota Press

**Tisdall C.** (1979). *Joseph Beuys*, exhibition catalogue, Solomon R. Guggenheim Museum, New York.

**Ulmer**, G.L. (1984). *Applied Grammatology: Post(e)-Pedagogy from Jacques Derrida to Joseph Beuys*. The Johns Hopkins University Press.

**Willisch** S., Heimberg B. (2007). *Joseph Beuys: The End of the 20th Century*, Munich.

## / Dan Perjovschi

**Dan Perjovschi** (n. 1961) trăiește la București și Sibiu.

Desenează critic cu umor direct pe pereții instituțiilor de artă din toata lumea, comentând politic, social și cultural cotidianul societății globale. Desene lui în alb-negru sunt, în fapt, editoriale vizuale.

Expozițiile sale personale includ: 'Drawing Your Attention' la Muzeul Horst-Janssen din Oldenburg (2020), 'The Prize Drawing' la Kunsthalle Hamburg (2016), 'Unframed' la Kiasma în Helsinki (2013); 'Not over' la MACRO în Roma (2011); 'What Happen to US?' la MoMA în New York (2007); 'I am not Exotic I am Exhausted' la Kunsthalle Basel (2007), 'The Room Drawing' la Tate Modern în Londra (2006), și 'Naked Drawings' la Ludwig Museum în Cologne (2005), precum și expoziții de grup în Centrul Pompidou din Paris Tate Liverpool, Castello di Rivoli Torino, MoMA San Francisco, MUAC Mexico, MAM Varșovia, MCBA Lausanne sau MOT din Tokyo. Alte expoziții au avut loc și la Moderna Museet în Stockholm, la Muzeul de Artă din Reykyavik, în Vannabbe Eindhoven, sau la Nasher Duke University. A participat la numeroase bienalele de artă, în orașe precum Istanbul (2005),

Veneția (2007), Sao Paulo, Moscova, Sydney (2008), Lyon, Dublin, Iași, Timișoara și Jakarta (2015).

A primit premiul George Maciunas în 2004, premiul ECF Principesa Margriet, Amsterdam 2012 (cu Lia Perjovschi) și în 2016, a primit premiul Rosa Schapire acordat de Kunsthalle Hamburg.

Dan Perjovschi este laureatul Fundației pentru drepturile omului Gheorghe Ursu 1999, și al Galei Societății Civile CERE Participare 2016. Perjovschi ilustrează din anul 1991 Revista 22 din București. Din anul 2010 face la Sibiu proiectul de artă în spațiul public Ziarul Orizontal.

**Dan Perjovschi** (geb. 1961) lebt in Bukarest und Hermannstadt.

Er zeichnet auf kritische Art und mit Witz seine Werke direkt auf die Wände von Kunsteinrichtungen auf der ganzen Welt und kommentiert politisch, sozial und kulturell das alltägliche Leben der globalen Gesellschaft. Seine Schwarz-Weiß-Zeichnungen sind im Grunde genommen visuelle Leitartikel.

Zu seinen persönlichen Ausstellungen gehören: „Drawing Your Attention“ im Horst-Jannsen Museum Oldenburg (2020), „The Prize Drawing“ in der Kunsthalle Hamburg (2016), „Unframed“ in Kiasma Helsinki, „Not over“ im Rahmen von MACRO in Rom (2011); „What Happened to US?“ im MoMA New York (2007); „I am not Exotic I am Exhausted“ in der Kunsthalle Basel (2007), „The Room Drawing“ im Tate Modern London

(2006) und „Naked Drawings“ im Ludwig Museum in Köln (2005), sowie Gruppenausstellungen in Pompidou Zentrum in Paris, Tate Liverpool, Castello di Rivoli Turin, MoMA San Francisco, MUAC Mexiko, MAM Warschau, MCBA Lausanne oder MOT in Tokio. Weitere Ausstellungen fanden im Moderna Museet in Stockholm, im Reykyavik Art Museum, in Vannabbe Eindhoven oder an der Nasher Duke University statt. Er hat an zahlreichen Kunstbiennalen in Städten wie Istanbul (2005), Venedig (2007), Sao Paulo, Moskau, Sydney (2008), Lyon, Dublin, Jassy, Temeswar und Jakarta (2015) teilgenommen.

2004 erhielt er den George Maciunas Preis, 2012 in Amsterdam den ECF Princess Margriet Preis (zusammen mit Lia Perjovschi) und 2016 den von der Kunsthalle Hamburg verliehenen Rosa Schapire Kunstpreis.

Dan Perjovschi ist Preisträger der Gheorghe Ursu Stiftung für Menschenrechte 1999 sowie der CERE Participare Civil Society Gala 2016. Seit 1991 illustriert Perjovschi die Zeitschrift „Revista 22“. Seit 2010 führt er in Hermannstadt ein Kunstprojekt im öffentlichen Raum unter dem Namen „Ziarul Orizontal“ (dt: Die horizontale Zeitung) aus.

**Dan Perjovschi** (b. 1961) lives in Bucharest and Sibiu.

He draws critically with humour directly on the walls of art institutions around the world, commenting politically, socially and culturally on the daily life of global society. His black and white drawings are, in fact, visual editorials.

His personal exhibitions include: 'Drawing Your Attention' at the Horst-Janssen Museum Oldenburg (2020), 'The Prize Drawing' at the Kunsthalle Hamburg (2016), 'Unframed' at Kiasma Helsinki (2013); 'Not over' at MACRO Rome (2011); 'What Happen to US?' At MoMA New York (2007); 'I am not Exotic I am Exhausted' at Kunsthalle Basel (2007), 'The Room Drawing' at Tate Modern London (2006), and 'Naked Drawings' at Ludwig Museum in Cologne (2005), as well as group exhibitions in Pompidou Center in Paris Tate Liverpool, Castello di Rivoli Torino, MoMA San Francisco, MUAC Mexico, MAM Warsaw, MCBA Lausanne or MOT in Tokyo. Other exhibitions have taken place at the Moderna Museet in Stockholm, at the Reykyavik Art Museum, in Vannabbe Eindhoven, or at Nasher Duke University. He has participated in numerous art biennials, in cities such as Istanbul (2005), Venice (2007), Sao Paulo, Moscow, Sydney (2008), Lyon, Dublin, Iași, Timișoara and Jakarta (2015).

He received the George Maciunas Award in 2004, the ECF Princess Margriet Award, Amsterdam 2012 (with Lia Perjovschi) and in 2016, he received the Rosa Schapire Award awarded by Kunsthalle Hamburg.

Dan Perjovschi received the award of the Gheorghe Ursu Foundation for Human Rights 1999, and of the CERE Participare Civil Society Gala in 2016. Since 1991, Dan Perjovschi has been illustrating Revista 22 in Bucharest. Since 2010 he has been developing in Sibiu an art project in the public space called Ziarul Orizontal [The Horizontal Newspaper].



## / Iris Ordean

**Iris Ordean** este o antropoloagă, teoreticiană și curatoare ce trăiește și își împarte activitatea între România, Marea Britanie și Franța. Interesul ei pentru formele de manipulare ale corpului au determinat parcursul actualului proiect de cercetare ca bursier doctoral Leverhulme la Universitatea Durham (UK), proiect care se concentrează pe practici performativ-rizomatice și metodologii curatoriale ale performanței. Versatilitatea proiectului inspiră o abordare a subiectului dintr-o perspectivă interdisciplinară, utilizând elemente de teorie deleuziană, dar și metode curatoriale participative pentru a explora realitățile comunităților cu care ea lucrează.

Curatorial, Iris continuă să colaboreze cu muzee, galerii și instituții din România și din străinătate în calitate de curator independent și curator asociat, fiind interesată de diferite medii de lucru precum artă multimedia, video, sunet, fotografie, și mai ales performanță. Mai recent, Iris a început să exploreze posibilitățile curatoriale ale spațiilor dinafara sferei artistice, de transformările pe care acestea le suferă în urma „populării cu artă”, și de impactul pe care îl o astfel de abordare o are asupra publicului larg.

**Iris Ordean** ist Anthropologin, Theoretikerin und Kuratorin, die abwechselnd in Rumänien, Großbritannien und Frankreich lebt und arbeitet. Ihr Interesse an dem Thema „Manipulation des Körpers“ hat zu ihrem aktuellen Forschungsprojekt als Leverhulme-Stipendiatin für ihre

Doktorarbeit an der Durham University (UK) geführt, einem Projekt, das sich auf performativ-rhizomatische Praktiken und kuratorische Performance-Methoden konzentriert. Die Vielseitigkeit des Projektes inspiriert zu einer interdisziplinären Herangehensweise an das Thema, wobei Elemente der delezianischen Theorie, aber auch partizipative kuratorische Methoden verwendet werden, um die Realitäten der Gemeinschaften zu erkunden, mit denen sie arbeitet.

Als freiberufliche Kuratorin und Gast-Kuratorin arbeitet Iris weiterhin mit Museen, Galerien und Institutionen sowohl in Rumänien als auch im Ausland zusammen und zeigt ein stetiges Interesse an verschiedenen Arbeitsbereichen wie Multimedia-Kunst, Video, Sound, Fotografie und insbesondere Performance. Vor Kurzem hat Iris begonnen die kuratorischen Möglichkeiten, die Räume außerhalb des künstlerischen Bereichs bieten, zu erforschen, und sowohl die Verwandlung, die diese Räume infolge des Prozesses der „Kunstbesiedlung“ erfahren, als auch die Auswirkungen eines solchen Vorgehen auf die Öffentlichkeit näher zu untersuchen.

**Iris Ordean** is an anthropologist, theorist and curator who lives and works between Romania, Great Britain and France. Her interest in body manipulation has led to her current research project as a Leverhulme PhD fellow at Durham University (UK), a project that focuses on performative-rhizomatic practices and curatorial performance methodologies. The versatility of this project inspires an interdisciplinary approach, using

elements of Deleuzian theory, but also participatory curatorial methods to explore the lived realities of the communities she works with.

As a curator, Iris continues to collaborate with museums, galleries and institutions in Romania and abroad as an independent curator and associate curator, taking interest in various work environments such as multimedia art, video, sound, photography, and especially in performance. More recently, Iris has begun to explore the curatorial possibilities spaces outside the artistic sphere have to offer, as well as the transformations they undergo as a result of the process of 'populating with art', and the impact that such an approach has on the wide public.

## / Centrul Cultural German Sibiu / Das Deutsches Kultuzentrum Hermannstadt / The German Cultural Centre Sibiu

**Centrul Cultural German Sibiu** se bucură încă de la inaugurarea sa în anul 2004 de interesul constant al publicului și este un exemplu de succes pentru un parteneriat public-privat în domeniul cultural. Misiunea instituției este de a media o imagine actuală și vie a Germaniei sub toate aspectele sale, prin intermediul unui program cultural variat, dar și al cursurilor de germană și al bibliotecii.

Fiind o instituție acreditată Goethe-Institut cursurile organizate de Centrul Cultural German Sibiu se situează la standarde înalte, aspectul

conversațional și intercultural aflându-se pe prima poziție. Cursurile tratează teme actuale, punându-se accent atât pe comunicarea formală cât și pe cea informală și dispun de un format special, dezvoltarea tuturor competențelor lingvistice alternând cu noțiunile de gramatică și de vocabular. Toate aceste aspecte facilitează învățarea limbii germane într-o manieră cursivă, ce asigură o sedimentare a cunoștințelor învățate.

Schimbul cultural româno-german este susținut și printr-un program cultural variat, captivant și complex. Expoziții de artă, concerte de muzică rock și de muzică jazz, proiecții de filme, workshop-uri pe diferite teme dar și seri de lectură cu scriitori cunoscuți din Germania sunt doar câteva dintre evenimentele pe care instituția le oferă anual.

În biblioteca Centrul Cultural German Sibiu se găsesc cărți în limba germană, scrise de autori contemporani. Pe lângă literatură biblioteca oferă și cărți de specialitate despre subiecte interesante din domeniile politică, economie, artă, cultură și civilizație. Revistele din domeniile artă, literatură, geografie, modă, știință, schimburi culturale și limbă oferă informații despre evenimente din întreaga lume. În partea destinată copiilor, cu o amenajare primitoare, micii și tinerii cititori vor găsi multe cărți ilustrate, cărți pentru copii și tineri, precum și jocuri și materiale audio.

**Das Deutsche Kulturzentrum Hermannstadt** ist eine Kultureinrichtung die seit 2004 besteht und die sich eines stets wachsendem Interesse vonseiten des Publikums erfreuen kann. Es gilt als Beispiel des

public-private partnership (öffentlich-private Partnerschaft) im Kulturmittlerbereich. Ziel des Deutschen Kulturzentrums Hermannstadt ist es ein aktuelles und lebendiges Deutschlandbild in all seinen Facetten mittels Kulturprogramm, Sprachkursangebot und einer Bibliothek zu vermitteln.

Da die Institution vom Goethe-Institut akkreditiert ist, befinden sich die angebotenen Deutschkurse auf höchstem Niveau, wobei konversationsbezogene und interkulturelle Aspekte an erster Stelle stehen. Die Deutschkurse behandeln aktuelle Themen, konzentrieren sich sowohl auf formelle als auch auf informelle Kommunikation und haben ein spezielles Format. Dabei werden alle sprachlichen Fähigkeiten im Wechsel mit den Begriffen Grammatik und Vokabular entwickelt. All diese Aspekte erleichtern das Erlernen der deutschen Sprache auf kursive Weise, was eine Festigung des erlernten Wissens begünstigt.

Neben den Sprachkursen bietet das Deutsche Kulturzentrum Hermannstadt jährlich ein vielseitiges und attraktives Kulturprogramm für Groß und Klein an und unterstützt somit den kulturellen Austausch zwischen Rumänien und Deutschland. Ausstellungen, Jazz- oder Rockkonzerte, Filmaufführungen, Workshops zu verschiedenen Themen oder Lesungen mit beliebten deutschen SchriftstellerInnen sind nur einige der Veranstaltungen, die organisiert werden.

Die Bibliothek des Deutschen Kulturzentrums Hermannstadt erfasst viele Bücher in deutscher Sprache von zeitgenössischen deutschen AutorInnen. Neben Kinderbüchern, Jugendliteratur und Belletristik finden

sich hier Fachbücher aus den Bereichen Politik, Wirtschaft, Kunst, Kultur und Zivilisation. Zeitschriften über Kunst, Literatur, Geografie, Mode, Wissenschaft oder Kulturaustausch bieten spannende Informationen aus der ganzen Welt. Für Kinder gibt es eine besondere Lesecke mit vielen schönen Bilderbüchern, Audio CDs und zahlreichen Brettspielen.

**The German Cultural Center Sibiu** is a cultural institution that was founded in 2004 and which is enjoying ever-growing interest from the public. It is considered an example of the public-private partnership in the cultural mediator area. The aim of the German Cultural Center Sibiu is to convey an up-to-date and lively image of Germany in all its facets by means of a cultural program, language courses and a library.

As the institution is accredited by the Goethe-Institut, the German courses offered are of the highest quality, with conversation-related and intercultural aspects being the top priority. The German courses deal with current topics, concentrate on both formal and informal communication and have a uniquely tailored format. Linguistic skills are developed alternatively, developing grammar and vocabulary. All these aspects make it easier to learn the German language in a fluid manner, which favors the consolidation of the acquired knowledge.

In addition to the language courses, the German Cultural Center offers a varied and attractive yearly cultural program for youngsters and adults, and thus supports the cultural exchange between Romania and Germany.

Exhibitions, jazz or rock concerts, film screenings, workshops on various topics, or readings with popular German writers are just some of the events that are organized.

The library of the German Cultural Center features many books in German by contemporary German authors. In addition to children's books, youth literature and fiction, specialist books from the fields of politics, economics, art, culture and civilization can also be found. Magazines about art, literature, geography, fashion, science or cultural exchange offer exciting information from all over the world. There is a special reading corner for children with lots of beautiful picture books, audio CDs and numerous board games.

## / Goethe-Institut

**Institutul Goethe** este instituția culturală a Republicii Federale Germania, care promovează cultura germană la nivel mondial. Promovează cunoașterea limbii germane în străinătate și cultivă cooperarea culturală internațională. În plus, oferă informații despre viața culturală, socială și politică din Germania și prezintă, astfel, un tablou exhaustiv al realității germane.

**Das Goethe-Institut** ist die Kulturinstitution der Bundesrepublik Deutschland, die weltweit deutsche Kultur vermittelt. Das Goethe-Institut

fördert das Lernen der deutschen Sprache im Ausland und pflegt die international-kulturelle Zusammenarbeit. Darüber hinaus informiert es über das kulturelle, soziale und politische Leben Deutschlands und vermittelt so ein umfassendes Bild des deutschen Alltags.

**The Goethe Institute** is the cultural institution of the Federal Republic of Germany, which promotes German culture worldwide. It promotes the knowledge of the German language abroad and it cultivates international cultural cooperation. In addition, it provides information about the cultural, social and political life of Germany and thus present a comprehensive picture of the German reality.



➤ Organizator / Veranstalter / Organiser:

Centrul Cultural German Sibiu / The German Cultural Centre Sibiu / Deutsches Kulturzentrum Hermannstadt

➤ Susținător / Förderer / Supported by:

Institutul Goethe București (Goethe-Institut Bukarest / The Goethe Institute Bucharest)

➤ Sponsori / Sponsors / Sponsoren:

Clubul Economic German Transilvania (Deutscher Wirtschaftsclub Siebenbürgen / The German Economics Club Transylvania)

Star Assembly

Acenda Systems

Erasmus Büchercafé

➤ Colaborator / Partner / Collaborator:

PrintATU

➤ Partener media / Medienpartner / Media Partners:

Hermannstädter Zeitung

Capital Cultural

➤ Traduceri în limba germană de / Ins Deutsch übersetzt von / Translations in German by:

Elisabeth Köber

Simona Muntean